

i tilfælde hvor forældrene hidtil har praktiseret en de-leordning. Det er vigtigt, at ordningen kan fungere rent praktisk for barnet. Efter ministeriets opfattelse forudsætter det, at forældrene bor i nærheden af hinanden, og at barnets dagligdag i forhold til institutioner, skoler og kammerater ikke påvirkes i væsentlig grad af, om barnet opholder sig hos den ene eller den anden foræl-der. Der vil altid skulle foretages en konkret og indi-viduel vurdering af, hvad der er bedst for barnet.

Ministeriet mener, at der ved fastsættelse af omfan- get af samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos, i højere grad end i dag, skal tages hensyn til bar- nets alder og udvikling, og at samværet tilrettelægges med en sådan fleksibilitet, at det hele tiden tilgodeser barnets behov for kontakt med den anden forælder. I takt med barnets alder vil der endvidere skulle lægges afgørende vægt på barnets egne synspunkter om om- fanget og placeringen af samværet. Der henvises end- videre til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger om inddragelse af barnet.

Det bemærkes, at ministeriet ligesom udvalgets flertal ikke finder, at der bør kunne træffes afgørelser om delt bopæl, jf. pkt. 3.3.3. Selv om grænserne mel- lem fastsættelse af delt bopæl for barnet og samvær halvdelen af tiden er flydende, og for barnet vil betyde det samme – nemlig at det opholder sig halvdelen af tiden hos hver af forældrene – er det ministeriets op- fattelse, at adgangen til i særlige tilfælde at kunne træffe afgørelser om samvær halvdelen af tiden i høj grad vil medvirke til, at der findes smidige løsninger for barnet, der kan ændres administrativt i takt med barnets alder og behov.

Det henvises til lovforslagets § 21, stk. 2, og be- mærkningerne hertil.

For så vidt angår praksis for julesamvær eller andet samvær i forbindelse med kulturelle og religiøse begi- venheder finder ministeriet, at samværet, i højere grad end tilfældet er i dag, skal tilrettelægges på en sådan måde, at barnet har mulighed for at deltage i den fest- ligholdelse, der er i forbindelse med sådanne begiven- heder, og som fejres hos forældrene. Hvis f.eks. den ene af barnets forældre har et kristent tilhørsforhold og den anden forælder har et andet religiøs tilhørsfor- hold, vil barnet således skulle have mulighed for at fejre henholdsvis de kristne og andre religiøse begi- venheder hos de respektive forældre.

4.6. Samvær med mindre børn

4.6.1. Gældende ret

Samvær med mindre børn fastsættes som udgangs- punkt regelmæssigt og uden for lange mellemrum.

Det udvides typisk i takt med barnets alder og udvik- ling.

Da det antages at være bedst for et barn at bevare sin forbindelse med begge forældre uden afbrydelse, fastsættes der samvær selv med meget små børn. I den forbindelse lægges vægt på, om den, der anmoder om samvær, har deltaget i den daglige omsorg for det ny- fødte barn og søger om samvær kort tid efter, at kon- takten er blevet afbrudt. Samværet med et meget lille barn fastsættes normalt til nogle få timer ad gangen og med korte, regelmæssige mellemrum, f.eks. 1-2 gange om ugen á 2 timer.

I praksis betragtes det som yderst uhensigtsmæssigt og utilrådeligt at fastsætte samvær de første 4 mæne- der af et barns liv, medmindre faderen forinden har opnået en særlig kontakt med barnet. Baggrunden er, at mor og barn skal have ro til at opbygge deres for- hold, og at barnet i den spæde alder normalt vil have bedst af ikke at være hos en, som moderen ikke ønsker at overlade det til. Herudover kan forhold under gra- viditeten eller fødslen, f.eks. en for tidlig fødsel eller særlig sarthed hos moderen eller barnet, føre til, at der først fastsættes samvær på et senere tidspunkt.

Samværet fastsættes indledningsvist typisk som nogle timer ad gangen med korte regelmæssige mel- lemrum, f.eks. 1-2 gange om ugen. Dette samvær ud- vides gradvist til dagsamvær for herefter at overgå til et normalt samvær med overnatning. Efter praksis fastsættes der overnatning, når barnet er omkring 2 år. Denne optrapning af samværet fra få timer ad gangen til et egentligt samvær med overnatning i flere dage i træk kan iværksættes fra et tidligere tidspunkt, lige- som optrapningen kan ske over en kortere periode, hvis barnet og samværsforælderen tidligt har etableret en kontakt – eventuelt med overnatning. Af praksis kan også udledes, at der i nogle tilfælde lægges vægt på, om barnet er vant til at blive passet af andre – her- under at sove hos andre – og at dette således kan bety- de, at der ikke kan lægges vægt på bopælsforældrens modstand mod, at barnet sover hos samværsforælde- ren fra en tidlig alder. Selv om den samværsberettigede tidligere har haft samvær med overnatning, er der tilbageholdenhed med at fastsætte samvær med min- dre børn med flere overnatninger i træk. Der henvises til betænkningens afsnit 6.2.3.1.2.

Af børnesagkyndige har det om praksis for fastsæt- telse af samvær med små børn været fremført, at det er vanskeligt at udvikle barnets tilknytning til den for- ælder, som det ikke bor hos, idet samværet trappes for langsomt op, og der på denne måde går for lang tid mellem samværene. Der har som eksempel været pe- get på, at samværsforælderen optrappingsordning er